

## POSTANOWIENIE

27 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 27 marca 2026 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa Ł.P.

przeciwko K.P.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej,

na skutek wystąpienia przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie

postanowieniem z 23 stycznia 2026 r., V RC 27/26,

o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

**odmawia oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy.**

(A.T.)

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 45 § 1 k.p.c., jeżeli na podstawie przepisów kodeksu nie można w świetle okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej, Sąd Najwyższy oznaczy sąd, przed który należy wytoczyć powództwo. O oznaczenie sądu, przed który należy wytoczyć powództwo, występuje sąd, do którego wpłynął pozew (art. 45 § 2 k.p.c.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie wskazywano, że przyczyny uzasadniające oznaczenie sądu na podstawie art. 45 k.p.c. muszą być wykazane.

Przedstawienie okoliczności, które świadczyłyby o wystąpieniu stanu rzeczy wypełniającego hipotezę normy wynikającej z art. 45 k.p.c., należy do sądu występującego o oznaczenie sądu właściwego, co może nastąpić wyłącznie w uzasadnieniu takiego postanowienia (zob.m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 29 maja 2018 r., III CO 56/18, OSNC-ZD 2019/2/25; z 1 czerwca 2015 r., III CO 37/15, OSNC 2015/12/150; z 13 listopada 2007 r., III CO 17/07, nie publ.).

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nie uzasadnił swojego wystąpienia. Rekonstrukcja okoliczności oraz argumentów mających uzasadnić oznaczenie sądu właściwego nie należy do Sądu Najwyższego.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w sentencji.

Grzegorz Misiurek

(A.T.)

[SOP]